

SULYOK VINCE

Csontkezének hanyatló markolása

Apám emlékezete

*A zsúfolt vasúti kocsi
ablakának tenyérnyinél alig
nagyobb sarkából éppen csak kiláttam
a sötétedő szeptemberi tájra,
a vigasztalan borús szürkületre,
s arra a hetvenegy éves beteg emberre
– apámra – gondoltam, akit a győri
kórház ágyán hagytam lázai közepette.*

*Hogy kapaszkodott, szegény, még kezembe,
amikor izzadó, borostás
arcához lehajoltam, hogy e földi
életben megcsókoljam még utolszor!*

*Néztem szemét és benne a halál
félését – és már magát a halált,
és tudtam már, hogy elfulladó hangját
nem hallom soha többé és nem érzem
csontkezének hanyatló markolását.*

*Vitt a vonat bele az éjszakába
lámpátlan kisalföldi tájon át
az országhatár felé, Bécs felé,
mind távolabb attól a nyirkos ágytól,
amelyen lázaival viaskodva,
hörögve haldokolt apám.*

Madarak példája a télben

*füstölögnek a téli délelőtt
kemény fagyában
a még nyitott vizek
de partszéleiktől erezve
fut már rájuk a hártyajég*

*két öklömnyi madárka ugrál
a fenyőfa havas ágai közt
az irgalmatlan ragyogásban a
pörölyként sújtó fagyos fényben*

*csőrük kapkodva keres ételt
tömik magukat sok kis semmiséggel
hogy az éjjel húszfokos hidegét
túl tudják élni –*

*kapkodva esznek sűrögnek forognak
adják a példát a figyelmeztetést
hogy tégy-végy röppenj
mozogj és falj
míg élni tartja kedved
míg túl akarod élni a következő éjt*

a tétlenség már maga a halál

Falak falak

*mindegyre újabb s újabb
falak emelkednek körém
gombamód szaporodnak
mintha napjaiméval nőne számuk*

*s még csúnyáknak se mondhatók:
a délutánok élet- s évuatók
nagy sárga fénye aranylik szemembe
szinte már mindegyik irányból*

*elállják a látóhatárt
fölfogják a tekintetet
a maradásra ösztökélnek
határt szabnak
a vágyaknak az álmoknak*

*s tennivalóul egyre inkább
a szemlélődés marad hátra csak
s – védelmemül-e? – ti falak
vagy hogy végső érvénnyel
sorsom köré csukódjatok?*

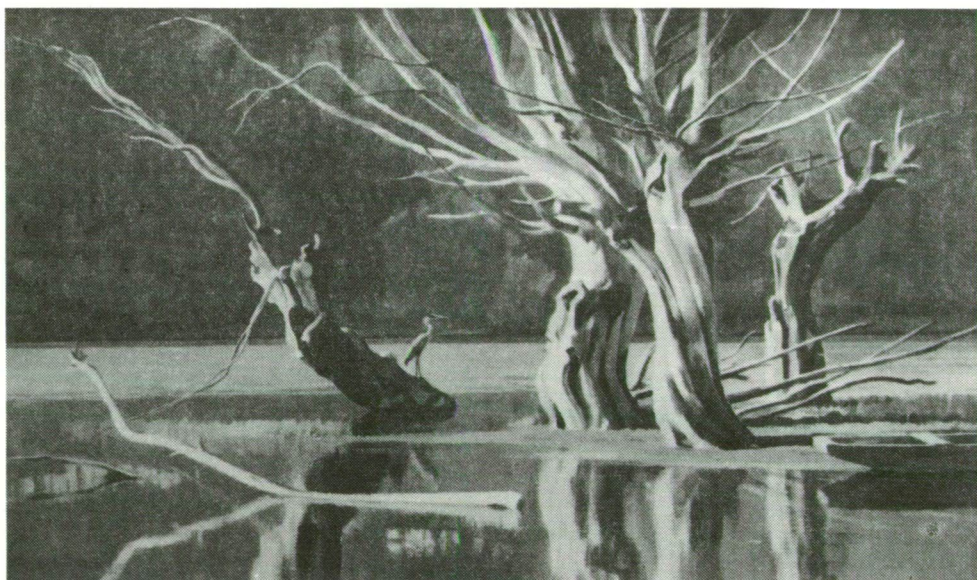
Volt aki után

*volt aki után sóvárogtál
lelkedben üszkösödtél
lelkedben dideregtél*

*pillantására fejbiccentésére
elindultál volna akárhova
bármilyen útra*

*de nem rád nézett
neki nem te kellettél
világába be nem téged bocsátott
magához nem téged eresztett*

*csillag volt de
távoli de folyton távolodó*

ERDŐS PÉTER: MÁRTÉLYI FŰZFÁK